

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Joan. Baptistæ Santolii Canonici Regularis Victorini
Carmina Selecta**

Santeul, Jean de

[S.l.], 1679

Ad Illustrissimum V. D. P. Bellevraeum Ecloga. Deplorat Poëta quòd
deserto rure Bellévraeo se in urbem invitus receperit.

urn:nbn:de:hbz:466:1-13401

A D ILLUSTRISSIMUM V. D.

P. BELLEVRÆUM

E C L O G A.

*Deplorat Poëta quòd deserto rure Bellévræa
se in urbem invitus receperit.*

O S BELLEVRÆI nuper mea gaudia
colles,

Vos nemora, irriguis vos stagna tumen-
tia rivis,

Et liquidi fontes, & quæ sub fontibus imis

Effusæ flavos per candida colla capillos,

Mollibus in tunicis gaudetis ludere Nymphæ.

Si quis inest (vidistis enim me sæpe legentem

Et de litoribus meditantem carmina vestris,)

Si quis inest vobis sensus, si numen habetis,

Excipite ô tristes, neque enim mora longa, querelas

C ij

Dum magis arridet vitæ melioris imago,
 Et bona pax, & blanda quies, & sancta voluptas,
 Ruris deliciæ & castæ bona gaudia mentis;
 Aspèra fata jubent vestris decedere campis:
 Omnia ubi mihi læta, jugoque solutus ab omni,
 Exultans animis hac libertate fruebar,
 Quam precibus, dudum & lacrymis, votisque petebam,
 Obtestans superos omnes, si flectere possem.
 Has, BELLEVRIADES, lacrymas, hæc vota, precesque
 Audit, & optatam spondet mihi denique sortem.
 Me fortunatum! si quæ dedit otia nobis,
 Ille idem servasset, amat namque ille Camœnas;
 Illic non iustos poteram tum scribere versus,
 Et tutò insanire, rudemque exponere Musam;
 Proque tuba tenues calamos inflare licebat;
 Innocuos neque erat qui jam objurgaret amores;
 Nec mea sacrilego qui carmina carperet ore.
 Non lites, non bella domi, rixasque movebat
 Imperio durus rigida sub fronte Palæmon.
 Si non iussa dabam, non iussa aliena sequebar;
 Me quando fessum studiis sopor altus habebat,
 Sæpius increpitans non me sonus æris acuti
 Cogebat dulces quamprimum abrumpere somnos;
 Aut jam præsentis in carmina linquere Musas.

Sed vos ô nemora! ô colles non sponte relictî!
 Deferui tamen: & comites fugère Camcænæ,
 Gaudia fugistis simul, & fugistis amores.
 Ah! quoties tua respiciens de montibus altis
 BELLEVRÆA domus, fastigia: Non ego, dixi;
 Non ego vos istis posthac de montibus arces
 Aspiciam; colles iterumque iterumque valete:
 Et male discedens per mille obliqua viarum
 Ingentes vana solabar imagine curas?
 Quis mihi tum sensus misero? vos conscia testor
 Quæ Sangermanos habitatis Numina saltus,
 Et vos Sequanico ludentes litore Nymphæ.
 Illa tamen quæcumque, levis jactura fuisset,
 Ni BELLEVRIADÆ me maxima cura teneret,
 Illius & vultus, & dulcia verba redibant,
 Hæc animo, puris quæ sedulus auribus hausi.
 Et mihi dein faustos ausim promittere soles
 Demens! non habitat terris præsentior alter
 SANTOLIO Deus; Ille meos, auditque, legitque,
 Quos bonus inspirat manifesto numine versus.
 Illi charus eram, & quamvis nil tale merebar,
 Me tamen audebat summis æquare Poëtis.
 Hinc mea per sylvas cantabant carmina Nymphæ;
 Vatem pastores, dicebant flumina vatem,

Me quoque Pierides; nec tam tua, docte RAPINE,
 Magna BAVILLÆOS resonabat fama per agros.
 Tristia quid me igitur renuentem iussa repositunt?
 Hoc me intempestâ nuper sub nocte monebat
 Infœlix bubo, memini, dum luctor iniquâ
 Fortunâ; pudet ire, diu quò fata vocabant.
 Quæ fuerant hac læta tenus, vertuntur acerbos
 In gemitus: sæpe immeritum me tempore ab illo
 Insequitur durus spreta ob mandata Palæmon.
 Debueram ex illo, si mens non vana fuisset,
 Augurio sapere; at quid non sperare licebat?
 Carminibus potui durum qui flectere Ditem,
 Crudeles etiam placare Palæmonis iras
 Sperabam, quantò durus magis ipse Palæmon?
 Quin & opem ruris Dominus spondebat amicam;
 Sed me infelicem haud melior fortuna revisit.
 Nam latitans sylva in media malè callidus auceps
 Incautas volucres meditor dum fallere visco;
 Me pennata cohors latitantem vidit in ulmo,
 Vidit & insidias, & me delusit hiantem:
 Vicina iratus tum me ad vivaria vertens,
 Non sic effugient, dixi, mea retia pisces,
 Retia ter jeci prædâ prope lætus opimâ,
 Subdola ter capti ruperunt retia pisces.

Quid faciam toties voto deceptus inani?
Omnes subduxi male-tutis piscibus undas,
Et tandem inviti venere ad retia pisces:
Haud impunè tamen; me nudus scilicet urnâ
Increpuit Deus; & nudæ sub litore Nymphæ.

Quid sit...
Omnes...
Et...
Hanc...
In...

URBIS TURRIAE

DICENS...

DE...

CM